

Davant les insistents notícies sobre la possible fusió de municipis per a reduir-ne la quantitat i aconseguir un major estalvi en la despesa pública, els “micropobles”, els municipis més petits de 500 habitants, que són 338 dels 952 que hi ha a Catalunya, exposem:

1.- Que la realitat geogràfica i humana de Catalunya ha fet que, al llarg de la història, l'assentament humà es dispersés per tot el territori i constituís la riquesa cultural, tan en patrimoni tangible com intangible, fruit de la varietat, que tenim en aquests moments.

2.- Que, malgrat tenir només un 1,8 % de la població de tot Catalunya, gestionem el 56 % del territori, un espai que requereix de coneixement i que necessita d'un “carinyo” particular que els que hi vivim sabem donar-li

3.- Que el nostre territori és com és, i la nostra història i la nostra població també. Així doncs, mentre hi hagi ciutadans al territori, hem de ser conscients que els serveis mínims s'han de seguir donant, tan si els municipis es mantenen independents com fusionats, pel que poca cosa –o res- s'estalviarà de l'erari públic si es materialitzen les fusions, tenint en compte que l'argument que es fa servir a favor d'aquestes és el de l'estalvi

4.- Que tots estem d'acord –és més, ho demanem insistentment- en mancomunar tots aquells serveis factibles de ser mancomunats i, a ser possible, sense haver de crear ni mancomunitats –valgui la redundància- ni consorcis, que això sí que encareix i complica l'administració, si no fent servir organitzacions administratives existents (com els Consells Comarcals) que s'haurien de dotar de les competències necessàries per a gestionar aquests serveis

4.- Que el que s'ha d'abaratir és la quantitat –creiem- inútil de paperassa que ens obliguen a fer per a qualsevol cosa, i que representa una enorme despesa en hores de personal i material fungible

5.- Que quan es parla d'economia d'escala no s'hauria d'oblidar de parlar també d'economia de proximitat, i comptabilitzar totes les hores que alcaldes i regidors posen gratuïtament –i de bon grat- al servei de la comunitat, substituint personal no existent en aquests municipis.

6.- Que qualsevol estudi i informe que es fa al respecte, es fa massa sovint des de despatxos de ciutat i amb mentalitat de ciutat i, excepte mínimes i honroses excepcions, no es pregunta ni s'escolta als que estan a primera línia de foc en el dia a dia de la gestió d'aquests municipis

És per tot això que demanem que

Es considerin tots els municipis de Catalunya, grans, mitjans, petits i molt petits, com a entitats autònomes que són importants, necessàries i imprescindibles per a l'existència del país, per a preservar la seva història, el seu patrimoni natural i les seves tradicions i que, en el cas que això es posi en qüestió i s'hagi de debatre el tema de la fusió de municipis petits amb d'altres més grans, es faci de manera que s'inclogui en el debat els representants dels més petits de tots –que nosaltres anomenem “micropobles”- que són els que coneixen, per experiència i vivència, la seva autèntica realitat.

L'ELIMINACIÓ O LA FUSIÓ FORÇOSA DE MUNICIPIS, I SOBRETOT LA DELS “MICROPOBLES”, NO APORTARIA CAP SOLUCIÓ A L'ACTUAL CRISI